

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 295. An necesse sit, venditam rem ita tradi, ut traditione
dominium transferatur in emptorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

dicaverit, ita ut hæ postmodum propter ignoranciam emptoris non utens illis iusto tempore elapsò præscribantur, tenetur propter dolum emptori ex empto, l. 66. §. 1. ff. de contrab. empti. Muller. loc. cit. lit. t. quem vide.

3. Resp. tertio: Venditor debet præstare seu tradere rem liberam ab onere pignoris, cui si res vendita à venditore, id tacente est obnoxia, venditio quidem non rescinditur, l. 3. C. de evit. Muller. l. c. lit. u. Lauterb. §. 17. citantes Carpz. p. 2. const. 34. defens. 21. Gratian. decis. 54. n. 30. Competunt tamen plura juris remedia emptori contra venditorem. Nam si res oppignorata vendita quidem, sed nondum tradita, competit emptori actio ex empto, ut venditor liberet eam à nexus pignoris, & tunc tradat. Muller. loc. cit. Brunnem. ad l. 3. C. de evit. vel si emptor ipse eam liberavit, potest emptor agere ad traditionem rei & simul ad restitutionem illius, quod in liberationem expendit. Lauterb. loc. cit. vel etiam ut exceptione compensationis, ut Muller. Item si venditor petat pretium, potest eum repellere exceptione dolii. Muller. loc. cit. juxta cit. l. 5. Si vero venditor ignorans post traditionem rei oppignorata affirmet rem esse liberam, tenetur ad interesse, etiam antequam ea evicta, l. 113. §. fin. de V.O. l. 41. ff. de contrab. empti. juncta l. penult. ff. de evit. Muller. Lauterb. LL. cit. Si vero id non dixerit, sed rem simpliciter vendiderit, expetare debet, usque dum res evincatur, l. 3. C. de evit. quamvis interea quoque ex aequo & bono agere posse videatur, ut venditor rem haberet; iidem citantes, l. 52. ff. de act. empti. & Carpz. ubi ante. Ac denique si venditor sciens rem oppignoratam vendiderit emptori ignorantis, tenetur ad omne interest. l. 6. ff. de act. empti.

4. Resp. quartò: Tenetur venditor tradere rem liberam à penitiationibus, qua lege non communi & publica omnibus similibus rebus sunt impositæ, l. 41. ff. de act. empti. Lauterb. loc. cit. §. 15. Muller. loc. cit. lit. 8. cum communi. Et si re gravata simili penitiatione, venditor dixit esse liberam, sive sciverit, sive ignoraverit gravatam, tenetur emptori ex empto ad interesse, sive (in quo regulariter interesse constitit,) ad id, quanti minoris emptor emisset præmium, si taliter gravatum scivisset, l. penult. de evit. l. 9. C. de act. empti. & ibi Brunnem. Burgund. de evit. c. 46. n. 14. Lauterb. §. 16. Muller. loc. cit. Idem est, si venditor indicavit quidem præmium penitiatione gravatum, sciens tamen celavit quantitatem penitiationis. Brunnem. Muller. LL. cit. Si vero venditor sciens rem gravatam, non dixit liberam à penitiatione, non tamem emptorem de hoc gravamine monuit; tenetur propter dolum ad interesse emptori. Arg. l. 13. & l. 21. ff. de act. empti. & ibi Castrensi. & Faber in rationali. Lauterb. loc. cit. poterit etiam emptor, si alia quoque ratione quam quanti minoris ejus intersit, illud petere propter dolum. Lauterb. juxta cit. l. 13. quin & emptori, qui nunquam emisset præmium taliter gravatum, non denegandam redhibitoriam, dum forte non poterat placere ei aut expedire tale præmium tributarium possidere, affterit. loc. cit. Muller. remittens ad Molin de J. & J. tr. 2. d. 353. num. 4. Et hæc, etiam si venditor nominatim excepterit se nolle teneri de penitiatione. Quod si vero venditor non scivit gravamen, nec dixit rem esse liberam, non tenetur quidem ad interesse vi l. 21. §. 6. & l. 39. ff. de act. empti; ex aequo tamen & bono

(cum præmium ex tali onere vilius censeatur,) condemnandus quanti minoris emptor empturus fuisset, si unus scivillet, l. 41. ff. l. 9. C. de act. empti. Faber ad l. 21. eod. Lauterb. Muller. LL. cit. Verumtamen hæc locum habuit, ubi emptor ignoravit dictum gravamen; si enim scivit illud, eo nomine regresum nullum habet contra venditorem. Arg. l. 1. §. 1. ff. & l. 9. C. de act. empti; cessat enim tunc dolus, nec opus certioratione, ubi jam est scientia; juxta c. scienti. de reg. Jur. in 6. & l. 1. ff. de act. empti.

5. Dixi: a penitiationibus non communi & publica lege impositis: nam ab usitatis & consuetis tributis, censibus & collectis publica & communia lege similibus rebus impositis rem liberam præstare non tenetur venditor, & licet de his nihil dixerit, omnia ea cum re in emptorem transirent, l. 7. ff. de public. & veitigal. & absque eo, quod eorum nomine ab emptore venditor conveniri possit. Arg. l. 1. §. 1. ff. de act. empti. Lauterb. loc. cit. § 15. cum Carpzov. p. 2. const. 34. defens. 20. Idque etiam si venditor dixisset fundum ab omnibus oneribus, quomodounque nominarentur, liberum esse; cum hæc adjectio non comprehendat onera istiusmodi ultata. Muller. loc. cit. lit. 8. Lauterb. cit. § 15. citantes Caballin. tr. de evit. §. 5. num. 77. Carpz. l. 4. resp. 79. Quinimo non liberabitur emptor à præstandis dictis oneribus, etiam si venditor expresso pacto in se receperit tributa illa, census, collectas, &c. præstare, l. 2. & 3. C. sine cens. & reliq. fund. l. 41. ff. de pactis. Lauterb. Muller. LL. cit. & emptor nondum esset annotatus in astimo, vel nomen ejus in contractum relatum. Iidem juxta cit. l. 2. & 3. & Barbos. ibid. quamvis addant, Festal. tr. de astim. & collect. p. 2. c. 4. à n 21. & alios quosdam sentire, posse etiam venditorem in hoc casu ex quasi contractu conveniri. Sed neque venditor hoc casu obligatur ad restituendum emptori id, quod is tributi apud se cedentis nomine solvit. Muller. Lauterb. citantes alios. Si tamen tributa præterita aliqua onera, quorum dies cessit ante venditionem emptor solvit, (ut de jure tenetur ut Lauterb. loc. cit.) illa, si in se non recepit, à venditore repetit; iidem citantes, l. 7. ff. de publ. & veitig. & Brunnem. ad cit. l. 2. num. 3. Et hæc quidem de tributis, collectis & oneribus rei jam impositis ante venditionem; quæ à fortiore probare videntur, propter onera post venditionem imposta rei venditæ nullam competere emptori actionem adversus venditorem. Arg. l. 11. ff. de evit. & ita tenent Muller. l. c. Lauterb. §. 16. citato Carpz. ubi supra. n. 19.

Quæst. 295. An necesse sit rem venditam ita tradi, ut traditione dominium transferatur in emptorem?

R Esp. Necesse est ita rem venditam tradi, ut traditione transferatur in emptorem dominium, sive illud sit verum, sive fictum & quasi dominium. Semper enim inter ementes & vendentes id agitur & intenditur, ut dominium transferatur, l. 80. §. fin. ff. de act. empti; ita ut, si venditor sit dominus rei venditæ, transferatur verum dominium, si vero non sit dominus, transfertur dominium fictum seu quasi dominium, quod & presumptum dicitur. Siquidem & talis venditor non dominus traditione id præstat, præstare obligatur, ut emptori rem venditam habere licet, hoc est, jure & titulo emptionis retineat, perinde ac

ac si esset dominus, l. 3. §. 1. l. 25. §. 1. ff. de contrab. empt. l. 1. ff. de rer. permitt. l. 21. §. 2. ff. de evict. & l. 88. ff. de V. 8. Struv. in ff. de act. empti. th. 107. evadatque possessor bona fidei, qui dicitur habere dominum fictum seu quasi dominium, cuius effectus est, ut si nemo se dominum rei venditae profiteatur, remque vendicet, res usucapiatur & praescribatur, ac ita modo civili dominium (intellige etiam verum) possessor acquiretur. Muller. ad Struv. l. c. Atque ita ob commerciorum utilitatem, & ad difficultem periculosamque venditoris questionem de dominio evitandam jure introducunt, ut hodie ex natura hujus contractus venditor tantum obligetur ad tradendum vel verum dominium, si sit dominus, vel, si non sit dominus, ad praestandam saltem evictionem. Muller. loc. cit. lit. e. citatis Brunnen. ad l. 28. ff. de contrab. empt. Mantic. de tacit. & ambig. contract. l. 3. c. 5. num. ult. Mangil. de evict. quast. 1. num. 2. &c. dicta namque obligatione ad evictionem praestandum quasi suppletur ille defectus non translati dominii veri. Struv. l. c. uti & translata in emptorem illa conditio usucandi pro translato dominio habeatur, l. 52. ff. de V. O. Struv. loc. cit. De cetero tametsi regulariter ad venditionis integralem perfectionem & consummationem requiratur traditio, eaque necessaria ad transferendum dominium; cum non nudis actionibus & titulis, sed traditionibus dominia rerum transferantur, L. traditionibus. C. de part. L. nunquam. ff. de acquir. rer. domin. dantur tamen casus, in quibus dominium rei venditae transfeat in emptorem sine traditione. Sic primò, dum res vendita Ecclesie, monasterio alterius loco religioso vel sacro, vel civitati; siquidem talia loca munita sunt speciali privilegio, vi cuius ipsis simplice venditione, donatione, legato dominum queritur ante traditionem, l. fin. C. de SS. Eccles. Covar. l. 3. var. c. 9. n. 2. Molin. tr. 2. de J. & d. 337. n. 7. de Lugo, d. 26. f. 11. n. 168. Wiefn. b. t. n. 26. Secundò, cum emptori rem jam tenenti titulo commodati, depositi &c. dominus vendit, & apud eum tanquam jam dominum manere permittit; cum paria sint tradere, & rem, cui jam antea quis incumbit, pro tradita habere, L. qua ratione. §. 5. ff. de acquir. rer. domin. & §. interdum. Inst. de rer. divis. & res fictione juris manus brevi ex commodato & deposito reddit, postea ex venditione iterum tradita intelligatur. Wiefn. l. c. citato Manz. in cit. §. interdum. n. 4. Tertiò, dum qui vendidit merces, frumentum, vinum conclusa, claves tabernæ, horre, cellæ, in quibus conclusa, tradit emptori, dominium illorum absque alia traditione in eum transfert, §. item si quis. Inst. de rer. divis.

Quæst. 296. An & qualiter venditor obligetur rem venditam tradere cum fructibus?

R Esp. primo: Fructus rei venditæ naturales ante venditionem illius perceptos, (quales sunt, v. gr. fruges jam demissæ, etiū nondum in horrea conditæ, quo etiam spectant fructus animalium editi, licet adhuc lactentur, & matrem sequantur,) venditor una cum re tradere non tenetur, sed manent venditoris, l. 2. C. de act. empti. Lauterb. cod. §. 18. Struv. ad ff. de peric. & commod. th. 103. cum communi. Cum quidquid in specie venditura non est, nec rei venditæ pars aut accessio, id emptori non debetur. Fructus vero naturales tempore venditionis contractæ adhuc pendentes, & rei vendita cohaerentes emptori debentur, l. 13. & 16. C. de act. empti. l. 38. §. 8. ff. de usfr. §. 3. Inst. b. t. Man-

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

tic. l. c. tit. 16. n. 42. Covar. l. 1. var. c. 15. n. 2. Less. l. 2. c. 21. n. 100. Molin. l. c. d. 368. n. 13. de Lugo, d. 26. n. 209. Castrop. tr. 33. d. 5. p. 25. n. 2. Rebell. ad obl. Inst. l. 9. q. 17. concl. 1. Laym. l. 3. summ. tr. 4. c. 17. §. 2. n. 7. Lauterb. l. c. §. 19. Idque etiamsi sint maturi & mox percipiendi. Lauterb. l. c. citatis Gratian. decis. 176. n. 2. Thesau. decis. 55. n. 2. aliquis jam cit. AA. Siquidem fructus pendentes pars fundi videntur, l. 44. ff. de rer. divis. & consequenter uno indivisibili pretio venduntur. Quod si tamen venditor perfecta venditione aliquas expensas in colligendis, custodiendis conservandisque dictis fructibus bona fide fecisset, eas refundere debet emptor juxta l. 16. ff. de act. empti. De cetero procedit responsio, etiū pretium nondum solutum, nec cautio fidejussoria vel pignoratitia praefixa ab emptore, nec venditor fidem ejus secutus. Castrop. Covar. Rebell. Molin. LL. cit. contra Angel. Sylv. Secus tamen seu fructus pendentes non spectarent ad emptorem, si aliud actum & voluntum fuisset à venditore videatur seu colligatur ex eo. V. g. quod is tempore contractus parasset se ad collectionem & perceptionem, manuque apposuit etiā emptore sciente, nec ex pretii quantitate vel aliunde de contraria contrahentium mente constet, ut cum Thesau. l. c. n. 6. Trentac. b. t. refol. 6. n. 13. Muller. l. c. lit. d. Lauterb. loc. cit. Idem dicendum de fructibus naturalibus pendentibus, quorum pars, re non vendita, ad colonum partiarium pertineret, venditore hoc ipsum sciente. Mantic. l. c. n. 45. Trentac. l. c. Lauterb. loc. cit. §. 20. Muller. l. c. lit. c. eò quod colonus ille nullum jus habeat in fructibus pendentibus, sed illos colligendo seu percipiendo denum suos faciat, l. 61. §. 8. ff. de furt. l. 60. §. 1. ff. locati. §. 36. Inst. de rer. divis. Lauterb. l. c. qui tamen remittit ad Barbos. ad l. 16. C. de act. empti. n. 8. & Trentac. n. 5. Item idem dicendum, etiamsi venditor ante rei venditæ traditionem fructus illos perceperisset, & ab emptore necdum solutum pretium esset; quia contractu perfecto (intellige substantialiter, qualis est ante solutionem pretii,) omnia commoda spectant ad emptorem, & excipiuntur solùm fructus percepti à venditore ante venditionem perfectam. Muller. l. c. Lauterb. l. c. citatis variis LL. Item idem dicendum de fructibus post contractum natu apud venditorem, nimurum pertinere eos ad emptorem, et. am dum pretium necdum solutum, nec cautio praefixa, nec dilatio ad solvendum expresse concessa. Arg. §. 3. Inst. b. t. l. 13. C. de act. empti; docent cum communione Theologorum. Sylv. v. usura 2. qu. 11. Rosell. v. eod. n. 47. Less. loc. cit. n. 109. Laym. l. c. n. 18. Castrop. l. c. p. 26. n. 4. Haunold. tr. 10. n. 65. Wiefn. b. t. n. 39. Reiffenst. n. 232. & ex legislis Harprecht. in §. 3. Inst. b. t. n. 32. Lauterb. l. c. §. 21. dicens esse sententiam omnium & de jure verissimam; contra Covar. l. c. Molin. l. c. n. 8. Rebell. l. c. quast. 16. à n. 5. Mynsing. cent. 4. obs. 56. &c. Ratio potissima est, quam jus ipsum assignat, nimurum cit. §. 3. Inst. quod dictante aequitate naturali, illius debeat esse commodum, cuius est periculum & incommodum. Fundamenta oppositæ sententiae sat dilata vide apud Castrop. cit. p. 26. & Reiffenst. b. t. à n. 236. De cetero extenditur prior sententia, etiamsi venditor non fuisset in mora culpabilis, ut Lauterb. citatis Barb. in l. 2. C. de act. empti. Mantic. l. c. n. 49. Quin & teneri venditorem etiam ad fructus percipiendos. Arg. l. 21. §. 3. ff. de act. empti. tradit Lauterb. l. c. cum Molin. l. c. n. 10. & Franzk. &c. atque ita fructus omnes cum re tradere tenetur venditor.

Aa

2. Resp.